

Αυτοί που φεύγουν

ΠΑΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΑΛΛΗ



Υπό ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΒΑΡΝΑΒΑ

σιο, ό άξέχαστος Παύλος ξεχώριζε για την έπιμέλειά του, κυρίως όμως για τόν καλό του χαρακτήρα, την άμέριστη του άγάπη πρός όλους, τούς εύγενικούς του τρόπους και την καλή καρδιά.

Φίλος με όλους, λάμβανε μέρος σ' όλα τά όμαδικά παιγνίδια τών φίλων και συμμαθητών του, έκτός άπό τά πολύ ζωηρά και έπικίνδυνα.

Ούδέποτε να καταγγείλει ότι τόν πείραξαν, ότι τόν κτύπησαν, ποτέ να καταγγελλεί ότι κτύπησε, πείραξε ή έβλαψε συμπαίκτη του. Πάντα ήσυχος, πράος, γελαστός όμιλητικός. Είχε κάτι τό ξεχωριστό άπό τούς φίλους και συμμαθητές του.

Μετά τίς Γυμνασιακές του σπουδές μετέβη στην Έλλάδα και ένεγράφη στό Κέντρο Άνώτερης Τεχνικής Έκπαίδευσης (Κ.Α.Τ.Ε.) στην Άθήνα και παρακολούθησε Ήλεκτρολογία. Τέλειωσε τίς σπουδές του τό 1980 χρωστώντας ένα μάθημα. Τό Γενάρη του 1981 ξαναπηγαίνει στην Άθήνα για να δώσει τό μάθημα που χρωστούσε. Άλλοίμονο όμως! Ή έπάραιτη άρρώστεια τόν άναγκάζει να τά παρατήσει όλα και να ξαναγυρίσει στό τόπο του, κοντά στους δικούς του.

Άρχίζει θεραπεία στό Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας. Τί ψυχραιμία, τί τόλμη, τί κουράγιο! Άντιμετωπίζει την άρρώστεια του σάν κάτι τό έντελώς φυσιολογικό. Δίνει θάρρος και κουράγιο στους οικείους του όσο και στους φίλους του, που τόν έπισκέπτονται στό κρεβάτι του πόνου. Άντέχει με ψυχραιμία και ύπομονη τούς πόνους του για να μη στενοχωρεί τούς συγγενείς και φίλους που τόν έπισκέπτονται. Άντέχει όσο του έπιτρέπουν οί νεανικές του δυνάμεις. Καί στις 27 Αυ-

Ό 23χρονος Παύλος Γιωργαλλή, γόνος τών οικογενειών Στυλλή Γιωργαλλή και Παύλου Άμερικάνου άπό τό Παλαίκυθρο, γεννήθηκε στό Παλαίκυθρο στις 19 του Άπριλίη τό 1958.

Φοίτησε στό Δημοτικό Σχολείο του χωριού του και μετά στό Παγκύπριο Γυμνάσιο.

Όταν ήταν μαθητής του Γυμνασίου, άναγκάστηκε τό 1974 να διακόψει τίς σπουδές του, λόγω άσθενείας. Οί γονείς του, που πράγματι τόν λάτρευαν και ήταν πρόθυμοι να θυσιάσουν τό κάθε τί για την καλή του υγεία, άμέσως τόν έστειλαν για θεραπεία στην Άγγλία. Μετά άπό 6 μηνών θεραπεία, επέστρεψε έντελώς καλά για να συνεχίσει τίς σπουδές του στό Γυμνάσιο άπ' όπου άπεφοίτησε κανονικώς τό 1976.

Τόσο στό Δημοτικό όσο και στό Γυμνά-

γούστου 1981, ή άγνή ψυχή του αφήνει τὸ τλαιπωρημένο του σώμα γιὰ νὰ μεταβεί ἐν σκηναῖς δικαίων, στοὺς κόλπους τοῦ Ἄβραάμ.

Ὁ νεαρὸς Παῦλος, ὁ ὀμιλητικός, ὁ καλόκαρδος, ὁ πάντα χαρούμενος καὶ γελαστός, ὁ Παῦλος ποὺ σεβόταν τοὺς μεγαλύτερους του καὶ ἰδιαίτερα τοὺς γονεῖς του, ὁ Παῦλος ποὺ ἔτρεφε μιὰ ἀπέραντη ἀγάπη καὶ ἀδυναμία στὶς ἀδελφές του, ὁ Παῦλος ποὺ ἀγαποῦσε καὶ σεβόταν φίλους καὶ συνανθρώπους του, ποὺ ὑπεραγαποῦσε τὸ ποδόσφαιρο μέχρι τὸ 1974, ὅποτε ἀρρώστησε, καὶ ποὺ ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ ἀσχολεῖται μὲ πάθος μὲ τὴ φωτογραφία, ἐγκαταλείπει τὰ πάντα τὸν Αὐγούστο τοῦ 1981.

Φεύγει ἀπὸ τὰ γήινα μὲ ἓνα μεγάλο παράπονο. Τὰ τελευταῖα ἑπτὰ χρόνια δὲν μποροῦσε νὰ ἔλθει σὲ ἐπικοινωνία μὲ πολλοὺς παιδικούς του φίλους, νὰ τὰ ποῦν, νὰ ἀστειευτοῦν. Νὰ θυμηθοῦν τὰ πάλια τους, κάτι νὰ

ποῦν ἀπὸ τὰ παιδικὰ τους. Ἡ προσφυγιά τοὺς σκόρπισε στὰ 4 πέρατα τῆς Οἰκουμένης.

Ὁ Παῦλος ποθοῦσε νὰ γυρίσει στὸ χωριὸ του, στὸ σπίτι του, κοντὰ σ' ὅλους τοὺς συγγενεῖς, φίλους καὶ συγχωριανούς του, νὰ πατήσῃ καὶ νὰ προσκυνήσει τὰ χῶματα ὅπου γεννήθηκε καὶ ἀνατράφηκε καὶ ποὺ τόσο τὰ ἀγάπησε. Ἐφυγε ὅμως μόνο μὲ τὶς ἀναμνήσεις.

Εὐχόμεστε καὶ ἐλπίζουμε ὅλοι οἱ συγχωριανοὶ καὶ συμπατριῶτες του οἱ πόθοι του ποὺ δὲν ἔγιναν πραγματικότητα ἐνὸς ζωῆς νὰ ἐκπληρωθοῦν ἔστω καὶ μετὰ θάνατον μὲ τὴ σύντομη ἐπίστροφή τῶν συμπατριωτῶν του καὶ τῶν γονιῶν του στὶς πατρογονικές τους ἐστίες, καὶ μὲ τὰ ὄσα του, σὰν ἀρχαῖο κειμήλιο, νὰ τὰ μεταφέρουν καὶ θάψουν στοὺς τάφους τῶν προγόνων του, στὰ ἱερὰ χῶματα τοῦ χωριοῦ του ὅπως ἦταν ἡ ἐπιθυμία του. Αἰωνία του ἡ μνήμη.

Πέθανε στὶς 7 Ἰουλίου 1981 καὶ τάφηκε τὴν ἐπομένη στὸ Νέο Κοιμητήριο Λευκωσίας (Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἁγίας Ἐλένης) ὁ Γιάννης Γεωργίου Φιλοῦς ἀπὸ τὴν Χαρδακιώτισσα Κυθρέας.

Ὁ μεταστάς γεννήθηκε τὸ 1913 στὴ Τύμβουν καὶ παντρεύτηκε τὸ 1943 μὲ τὴν Θέκλαν Κυριάκου ἀπὸ τὴν Χαρδακιώτισσα. Ἀπέκτησε 2 τέκνα τὸν Κυριάκον Ἰωάννου (πρόσφατα ἀφιχθέντα ἀπὸ τὸν Καναδᾶ) καὶ τὴν Στέλλαν Ἰωάννου καθηγήτρια Οἰκονομίας σὲ Σχολές Μέσης Παιδείας.

Ἐπηρετήσε γιὰ 42 συνεχῆ χρόνια τὸ Δασονομεῖο καὶ ἀφυπηρέτησε μὲ τὸ βαθμὸ Δασικὸς Ἐπαρχος.